

„Az Úr közel!”

A MAGYARORSZÁGI EGYHÁZAK ÖKUMENIKUS TANÁCSA
MISSZIÓI ÉS EVANGELIZÁCIÓS BIZOTTSÁGÁNAK HÍRLEVELE

2023. április

A MEÖT közelgő eseményei:

A MEÖT legfrissebb éves programja mindig letölthető:

<http://meot.hu/dokumentumok/2023akt/2023-program.pdf>

- Április 18. kedd 11.00: Vallásközi Dialógus Bizottság nyílt ülése. Téma: A muszlim világ népességnövekedése és Európa jövője. Előadó: Dr. Dezső Tamás főigazgató (Migrációkutató Intézet)
- Április 20. csütörtök 12.30: Szociáletikai Bizottsági ülés
- Május 4. csütörtök 12.00: Theológiai Szemle népszerűsítése (Baptista Teológiai Akadémia)
- Május 5. péntek 10.00: Missziói és Evangelizációs Bizottsági ülés (Kaposvár)

Passió-énekek
Ötvenedik ének

Alig volt vége az éjnek,
Pilátust a zsidó vének
Újra kérték: segíts nekünk!
Ellenfelünk
Jóslatára jól emlékszünk.

E hitető hangoztatta,
Hogy föltámad harmadnapra.
Add ki ezért a parancsot:
A sírboltot
Jól őrizze egy csapatod!

Hátha olyan több is akad,
Aki az éj leple alatt
Ellopná a halott testét
— Elrejténék —
S föltámadását hirdetnék!

Pilátustól jó hírt vettek,
A csapattal elsiettek.
S bár erős volt a sír zára,
— Biztonságra —
Pecsétet is tettek rája.

A zsidók nagy gyűlölete
Mindnyájukat vakká tette.
Hogy a Krisztust kivégezték,
Nem volt elég,
Holtában is becsmérelték.

Nincsen abból semmi hasznod,
Kár a holtat bántalmaznod,
Mert őt majd a számadásra
Isten várja.
Ügyelj a magad dolgára!

A zsidók most azt akarták,
Hogy Krisztust a sírban tartsák.
Isten ellen hadakoztak.
Maguk voltak
Okozói kudarcuknak.

Ha a sírhoz nem ment volna
Őrt állni a sok katona,
Akkor talán az emberek
Kétkelnek,
És nem hisznek a híreknek

Most már későn kaptak észbe,
Önmagukat leplezték le
Balgatagon — mikor másnap
Pénzt kínáltak
A sírt őrző katonáknak.

Mert az ember cselszövését
Isten könnyen tépheti szét.
Nem rövidült meg a karja,
S ha akarja,
Sorsunkat kezében tartja.

Ha megtelepszem csendesen
Sírodnál, én hű Mesterem,
A legnagyobb örömömre
Ott egyszerre
Elmúlik lelkem félelme.

Örömömnek nagy az ára,
Te mentél értem halálra.
Rólam a sok vétkes tettet
Mind levetted,
Istent így kiengesztelted.

Rólad régtől meg van írva,
Hogyha leszállsz majd a sírba,
Minden bűnt a tengerbe vetsz,
S nagyon szeretsz,
Igazságodba öltöztetsz.

A bűnbánó szív vallhatja:
Bűnét sírod fogva tartja.
Elfoglalja annak helyét
A békesség.
Ezért imádja Istenét.

Bűnös testem rabláncait
Leoldozza rólam e hit:
Hogy amikor Te meghaltál
S föltámadtál,
Nekem szabadságot adtál.

Szívemben a Te Szentlelked
Nyugvóhelyet készít Neked.
Betakarlak a hitemmel,
Reményemmel,
Illatos szeretetemmel.

Én Tebenned, Te énbennem,
Lakozzál az én szívemben!
Nyomja reám a pecsétet
A Szentlélek!
Tiéd legyek, amíg élek!

Fölséges szent győzelmedért
Hajoljon meg minden egy térd
Egyformán: mennyieieké
Földieké
Ámen! Ámen! — Mindörökké!

Hallgrímur Pétursson

Pintér Imre

MPE lelkész

írta

Angyal a kövön

Szombat elmúltával, a hét első napjának hajnalán, elment a magdalai Mária és a másik Mária, hogy megnézzék a sírt. És íme, nagy földrengés volt, az Úr angyala leszállt a mennyből, odament, elhengerítette a követ, és leült rá. Tekintete olyan volt, mint a villámlás, és ruhája fehér, mint a hó. Az örök a tőle való félelem miatt megrettentek, és szinte holtra váltak. Az asszonyokat pedig így szólította meg az angyal: „Ti ne féljetek! Mert tudom, hogy a megfeszített Jézust keresitek. Nincsen itt, mert feltámadt, amint megmondta. Jöjjetek, nézzétek meg azt a helyet, ahol feküdt. És menjetek el gyorsan, mondjátok meg a tanítványainak, hogy feltámadt a halottak közül, és elöttetek megy Galileába: ott meglátjátok őt. Íme, megmondtam nektek!” (Mt 28,1-7.)

Szívesen megfesseném az igerész által bemutatott csoportjelenetet, ha tudnám. Sajnos ilyen irányú talentumaim nincsenek. Pedig kár érte, mert kiválóan lehetne ábrázolni az Isten természetfeletti hatalmának mindeneket felülmúló nagyszerűségét, s az ellene szegülő emberi erőlködés, okoskodás, ügyeskedés abszolút hasztalanságát, eredménytelenségét. Kár a dologért azért is, mert a középkori festők is, akik utoljára vállalkoztak ilyen drámai jelenetek kiábrázolására, feltűnően kevés művet hagytak ránk a Krisztus feltámadásának eseményeiről.

Furcsa, de persze azért érthető, hogy a Nagypénteki eseménykör minden részlete megragadta művészi képzeletünket, de a Húsvét hajnalán történt események sokkal kevesebb festővászon igényt támasztottak részükről. Ugyanez a jelenség megfigyelhető például a másik két nagy keresztyén ünnep kapcsán is. A Karácsony környéki mozzanatok bőséggel szolgáltatták a témákat, az angyali üdvözet, a betlehemi jászol stb. De például a Pünkösöd eseményei sokkal kevésbé mozgatták meg képzeletünket.

Mintha a művészeti emlékek is ezt támasztanák alá. Az emberi síkon mozgó események sokkal inkább értelmezhetők, az emberi sors-elemek sokkal jobban megragadhatók. A születés, a szenvedés és halál mindennapi emberi megtapasztalásának kiábrázolására a fogyasztói igény is sokkal inkább megjelenik, ami persze a művészeti alkotások értékét is alapvetően meghatározza a kereslet-kínálat törvénye szerint. S mint jól tudjuk, ez sem mellékes szempont.

Az ember földhözragadt gondolkodása persze nem csak a művészetek területén mutatkozik meg, ne kárhoztassuk hát a nagy középkori művészeket se. Már az első gyülekezetek friss megtértjei is meglehetősen testi módon gondolkodtak és viselkedtek továbbra is. Pál levelei és az apostoli levelek legközpontibb és leggyakoribb intéstémája is ez. Csupán egyetlen idézet: „Ha tehát feltámadtatok a Krisztussal, azokat keressétek, amik odafent vannak, ahol a Krisztus van, aki az Isten jobbán ül. Az odafennvalókkal törődjétek, ne a földiekkel.” (Kol 3,1-2) A hívő ember azóta is napi küzdelmet folytat, hogy a feltámadás nagyszerűsége áthassa mindennapjait, gondolatait, céljait, cselekedeteit.

Ha már a kereslet-kínálat törvényszerűségét említettem: maga a keresztyénség is, itt élvén ebben a földi jelenvalóságban ki van szolgáltatva a társadalmi igényeknek. Várnak tőlünk tevékenységet szociális és oktatási területeken, vagy az értékek bemutatásának területén. De már az evangélium hirdetésére közel sincs olyan széles társadalmi igény. Mi pedig könnyen csapdába esünk, ha a társadalmi elvárások határozzák meg programjainkat és nem a feltámadott Úr parancsa: „*hirdessétek az evangéliumot minden teremtménynek*” (Mk 16,15b).

Ha megfeshetném a csoportjelenetet, valahogy így próbálnám megkomponálni. Központi alak a kövön ülő Angyal. Jelesül azon a kövön elhelyezkedve, amit épp az előbb hengerített el a sírról. Hihetetlen lelki nyugalommal, a kép egyik szélén álló két Mária nevezetű hölgy felé fordulva, bátorító szavait hozzájuk intézve beszél. A kép másik szélén pedig az akárhány számú ájult-tehetetlen, földön fekvő fegyveres őr. Nekem ez jön le az igeszakaszból. Így tudom magamnak igazán érzékeltetni a feltámadás pillanatának pőre nagyszerűségét. Ja, és azzal, hogy maga Jézus nincs is a képen. „*Nincsen itt, mert feltámadott!*” (Mt 28,6) Na ezzel az emberi értelem már nem tud mit kezdeni — ezzel a hit talajára lépünk át.

Nagyon tetszik egyébként az Angyal ténykedése, a Máté szerinti evangélium leírása alapján. A földrengés nyomán hirtelen megjelenik, nem kérdez és nem közöl semmit, csak cselekszik; nem kér engedélyt és nem is kér bocsánatot. Teszi nyugodtan, akadályoztatás nélkül, teljes méltósággal mindazt, amire onnan Felülről megbízást kapott. Elhengeríti a követ és leül rá.

Volt stílusa az angyalnak, értette a szimbolikát, kiválóan alkalmazta a gesztus-nyelvet. Ráült a kőre. Akkora üzenet van benne, hogy az döbbenet. A kőre ülésel mintha azt kérdezte volna a földre esett, az emberi hatalmat megjelenítő őrségtől, bár nem szólt hozzájuk:

1. Megakadályozhatja-e az ember Isten munkáját?
2. Megakadályozhatja-e az ördög Isten munkáját?
3. Visszatarthatja-e a halál az életet?

Mert a kő itt negatív jelentéshordozó: akadályt jelent. Jelképes kifejeződése mindazon erőfeszítésnek, amit az emberiség egész történelme során az Isten ismerete és akaratának megvalósítása elé gördített. Kezdve Bábel tornyán. Bár azt nem is kőből, hanem saját maguk által gyártott kőszerűségből, téglából építették. El egészen azon jelenkori kőbe vésni szándékozott ideológiákig, amikkel a ma embere kiváltani igyekszik az Istent. De Bábel befejezetlen maradt, s a jelen kor ideológiái sem nőnek az égig. Az égből jövő Angyal ugyanis szépen elgördítette, amit odagördítettek — emberek pecsétje helyett pedig önnön-

magát helyezte el rajta, mint Isten pecsétjét: próféciaként a jövőre nézve is.

Érdekes párhuzam vonható egyébként a kövön ülés kérdésében a Mózesi szituációval is. Mózes a kövön ül, mint az Angyal, vele Áron és Húr, imádkozó karjait tartva. Ők ugyanazt az emberi csoportot képviselik, mint a két Mária: Isten akaratának támogatói itt a földön. Aztán ott a völgyben Amálék, akiket Józsué legyőz: az Istennek ellenszegülő emberek csoportját ábrázolják, akik nem győzhetnek ellene. Sajnos, a történelem során végig jelen van az az emberi csoport, amely e világ veszendő démonfeljelmei által hagyja magát befolyásolni, és vesztes helyzetbe pozicionálja magát. De az Angyal nem bántja őket sem, bár nyilván megtehetné.

A kövön ülő a két Máriát szólítja meg. Azt mondta az Angyal:

1. ne féljetek,
2. nincs itt, feltámadt,
3. mondjátok el a tanítványainak.

A Jézust Krisztust kereső embernek nem kell félnie. Az ember teremtésével egyébként épp ez volt Isten célja: „Az egész emberi nemzetséget is egy vérből teremtette, hogy lakjon a föld egész felszínén; meghatározta elrendelt idejüket és lakóhelyük határait, hogy keressék az Istent, hátha kitapinthatják és megtalálhatják, hiszen nincs is messzire egyikünktől sem” (Csel 17,26-27). Isten nem kárhozná, elveszteni akarja az embert! Az evangélium központi üzenete is ez: „Mert úgy szerette Isten a világot, hogy megszületett Fiát adta, hogy aki hisz őbenne, el ne vesszen, hanem örök élete legyen”. (Jn 3,16)

Nem kell félnie az embernek többé, mert a Krisztus feltámadt, „megtörte a halál erejét, és az evangélium által világosságra hozta az elmúlhatatlan életet” (2Tim 1,10) Kiszabadította benne hívőket a jelenlegi gonosz világból az Atya akarata szerint (Gal 1,4), s biztosította őket, hogy örök életük van, nem mennek az ítéletre, hanem átmentek a halálból az életre (Jn 5:24).

Az asszonyokat az Angyal megbízta, hogy az Úr tanítványaival közöljék a Krisztus feltámadásának örömhírét. Az Egyháznak is pontosan az a feladata, hogy az evangélium hirdetése által lehetőleg minden ember eljuthasson a jó felismerésre, a megtérésre, hogy kiürüljön a pokol és megteljen a menny emberekkel. Mert a pokol nem az embernek, hanem „az ördögöknek és az ő angyalainak készítettett” (Mt 25,41).

Az Angyal leült a kőre. Küldetését befejezte, megtehetette. Jézus is, miután e földön elvégezte az Atya által kapott küldetését, felvitetett a mennybe és leült az Isten jobbára, ahogy a Kol 3,1 szerint fentebb említettük is. S persze a győztesek is leülhetnek majd az Krisztus trónjára (Jel 3,21), ha befejezik e földön a harcukat. Addig azonban nincs helye a leülésnek.

Néhány évvel ezelőtt *Cesky Tesin*ben jártam, egy ottani lelkész barátom hívott meg vendég szolgálatra. Sort kerítettünk arra is, hogy megismerkedjünk a várossal, s ott tudtam meg, hogy úgy jártak a városuk kapcsán a lengyelekkel, mint mi a szlovákokkal *Komárom* kapcsán. A határkiigazítások során bizonyos érdekek miatt a folyóparti város másik oldala *Lengyelország* részévé vált. Évtizedeken át útlevéllal közlekedhettek csak egymáshoz. Most viszont szabad út vezetett a hídon át, s át is mentünk a lengyel részre, *Cieszyn*be. Elvitt a barátom, s megmutatta az egyik templomot. Elmondta, hogy a herrnhuti ébredéshez kapcsolódóan annak idején itt is nagy megújulási összejövetelek voltak, ebben a templomban gyűltek össze vasárnaponként akár két-hármezen is, és órákon át tartották az ébredési alkalmakat. Mikor hitetlenkedésemet fejeztem ki, hogy ekkora templomban lehetetlen elférni ennyi embernek, felvilágosított. Ugyanis — elmondta — abban az időben a templomban nem voltak padok, az emberek állva zsúfolódtak be, annyira vágytak az élő Ige után, hogy csordultig töltötték.

Sokszor gondolkodom azóta, hogy jól tesszük-e vajon, ha olyan templomokat, imaházakat építünk, amikben kényelmes ülőhelyek várják a hívőket? Szándékunkon kívül nem azt üzenjük-e, hogy teljesen helyénvaló dolog már itt a földön az Egyháznak helyet foglalnia? A Nagy Misszióparancs viszont nem azzal kezdődik-e úgy, hogy „*elmenvén*”?

Kérjük, rendelkezzen adója második 1%-áról a *Magyarországi Egyházak Ökumenikus Tanácsának Szövetsége* javára! Adószám: 18396041-1-43.

https://www.youtube.com/watch?v=JikofT_v7ik

<https://www.youtube.com/watch?v=51GnqqH9Yqs>

Kedves Testvéreink!

Havi hírlevelünkbe, amely számos felekezet gyülekezeteibe, gyülekezeti tagságának körébe jut el elektronikus úton, szeretettel várjuk ökumenikus tárgyú híreiket, beszámolóikat!

Egyúttal felhívjuk kedves figyelmüket, hogy a hírlevél e-mailben továbbküldhető, illetve, ha van olyan ismerősük, aki havonta szeretné megkapni a hírlevelet, akkor a MEÖT e-mail címére (oikumene@meot.hu) küldött levélben adják meg az e-mail címet, és a következő hónaptól eljuttatjuk a hírlevelünket! Feliratkozni a következő linken is lehet: http://wg.meot.hu/form.php?f=4k37kk9kkk&fbclid=IwAR3Q085ehUYSqslVu4-kZOlg_Zd9a5VQJ1hHHsU0KEoV0D2l38UyYA4xoPA.

Testvéri szeretettel: „Az Úr közel!” hírlevél szerkesztői

A

Magyarországi Egyházak Ökumenikus Tanácsa
Missziói és Evangelizációs Bizottsága

Ökumenikus Lelkészi- és Munkatársi Konferenciát szervez

Téma:

Szellemi háború

„Harcold meg a hit nemes harcát, ragadd meg az örök életet...!”

(1 Tim 6,12)

Helyszín:

Révfülöp, Ordass Lajos Evangélikus Oktatási Központ

Időpont:

2023. június 19-23.

Jelentkezés és részletek:

<http://meot.hu/index.php/misszio-m>

ÖKUMENIKUS LELKÉSZI/MUNKATÁRSI KONFERENCIA
RÉVFÜLÖP, ORDASS LAJOS OKTATÁSI KÖZPONT

2023. JÚNIUS 19-23.

„Harcold meg a hit nemes harcát, ragadd meg az örök életet...!” (1 Tim 6,12)
Szellemi háború

CSOPORTVEZETŐK:

Gyurkó József, Pintér Imre, Prókai Árpád, Szeverényi János, Durkó István, Szentirmai Róbert

Hétfő

16.00-tól érkezés, szoba elfoglalása
18.00 Vacsora
19.00 Igehirdetés: Szentirmai Róbert ortodox pap
— „Szüntelen imádkozatok” 1Thessz 5,17

Kedd

8.00 Imaközösség: Durkó István baptista
lelkipásztor
8.30 Reggeli
9.15 Igetanulmány: Király Gábor református
lelkipásztor, Sajókápolna — Józsué harca
10.00 Szünet
10.30 Előadás: Dr. Orosz Gábor Viktor
evangélikus teológiai professzor (EHE) —
Isten ígéje és az ideológiák
11.15 Szünet
11.30 Előadás: Szentirmai Róbert ortodox pap —
Mit tehet a keresztény ember a mai világ
romlása ellen?
12.15 Szünet
12.30 Ebéd
17.00 Csoportfoglalkozás
18.00 Vacsora
19.00 Igehirdetés: Mike Sámuel
baptista lelkipásztor — Harc az imádságban

Szerda

8.00 Imaközösség: Gyurkó József metodista
lelkipásztor
8.30 Reggeli
9.15 Igetanulmány: Dr. Váradi Endre
baptista teológus (BTA) — Jézus harcai
10.00 Szünet
10.30 Előadás: Filó László pünkösdi lelkipásztor
— Krisztus katonája
11.15 Szünet
11.30 Előadás: Demkó Balázs görögkatolikus
parókus — Szellemi harc az egyházatyák
tanításán keresztül
12.15 Szünet
12.30 Ebéd
13.00 Fakultatív kirándulás
17.00 Csoportfoglalkozás
18.00 Vacsora
19.00 Igehirdetés: Hajdú Zoltán Levente református
lelkipásztor — Harc az evangelizációban

Csütörtök

8.00 Imaközösség: Prókai Árpád
református lelkipásztor
8.30 Reggeli
9.15 Igetanulmány: Dr. Bácskai Károly
evangélikus teológiai tanár (EHE) —
Pál apostol harcai
10.00 Szünet
10.30 Előadás: Juhász Márton
Református Szeretetszolgálat igazgatója —
Hogyan segítsünk a katasztrófák idején
11.15 Szünet
11.30 Előadás: Ittész István ny. evangélikus
lelkész, Százhalombatta —
Lelki sérültek gyógyítása
12.15 Szünet
12.30 Ebéd
17.00 Csoportfoglalkozás
18.00 Vacsora
19.00 Igehirdetés: Ittész István
ny. evangélikus lelkész, Százhalombatta —
Harc a személyes életünkben

Péntek

8.00 Imaközösség: Szeverényi János evangélikus
lelkész
8.30 Reggeli
9.15 Morzsaszedés
Szeverényi János evangélikus lelkész
10.00 Szünet
10.30 Úrvacsorai istentisztelet: Durkó István
baptista lelkipásztor
12.00 Ebéd — elutazás

A Magyarországi Egyházak Ökumenikus Tanácsa
Vallásközi Dialógus Bizottságának nyílt ülése

A muszlim világ népességnövekedése és Európa jövője

Előadó: Dr. Dezső Tamás

főigazgató

Migrációkutató Intézet

2023. április 18. kedd 11 óra

MEÖT-székház, 1117 Budapest, Magyar tudósok krt. 3.

